

[Erling Christensen]

ved middagstid stå på gårdspladsen og sætte familien ud af ejendommen, uden at den er gjort bekendt med, at sådan er det. Der står længere nede i spalten, at det efter de nye regler normalt vil være sådan, at skyldneren bliver gjort bekendt med indholdet af rekvisionen, men det lovforslag, der ligger her på bordet, betyder altså stadig væk, at en familie pludselig kan være i den situation at måtte stå på gårdspladsen. Jeg synes, det er fantastisk, at man ikke i Det Konservative Folkeparti kan se, at der er utrolig meget politik i dette, og at retssikkerheden for de mennesker er under lavmålet.

Kirsten Jacobsen (FP):

Justitsministeren sagde, at forslaget indebar forbedringer for begge parter, altså også for den, fagedforretningen retter sig imod.

Jeg vil gerne bede ministeren give os et par enkelte eksempler på – og det er han sikkert i stand til – hvordan dette forslag forbedrer retssikkerheden for den person, som bliver udsat for at få sin ejendom taget til brugeligt pant, og så vil jeg gerne spørge ministeren, om det virkelig er sådan, at ministeren slet ikke har nogen forståelse for det synspunkt, som et flertal før jul præsenterede ministeren for, nemlig at det simpelt hen skulle være et krav, at skyldneren var til stede, og at det var dommerens pligt at påse det, for det er ikke med i forslaget.

Et andet debatemne var, at når der var en lovlig betalingsstandsning, skulle der ikke kunne gennemføres en fagedforretning, hvorved man tog ejendommen til brugeligt pant.

Ingen af de to meget væsentlige områder for dem, det går ud over, har man taget højde for i forslaget. Men som sagt kan det være, at jeg har overset noget, så hvis ministeren kan give os bare sådan en 3, 4, 5 eksempler på, hvor dette forslag gør retssikkerheden bedre for den, det går ud over, vil jeg være taknemmelig, og det tror jeg også resten af Folketinget vil være.

Justitsministeren (Engell):

Nu går jeg ikke ud fra, at fru Kirsten Jacobsen forventer, at jeg skal stå og gennemgå lovforslagets bemærkninger, og hermed synes jeg at det spørgsmål, som fru Kirsten Jacobsen stillede, bliver besvaret.

Jeg vil blot yderligere gøre den bemærkning, at når fru Kirsten Jacobsen taler om det flertal, der var før jul, så er det rigtigt, at vi i en helt anden sammenhæng i forbindelse med et helt andet lovforslag havde en drøftelse om dette spørgsmål. Det var i et samråd, at vi yderligere udvekslede synspunkter om sagen, og så var der en række partier i Folketinget, herunder Socialdemokratiet og Fremskridtspartiet, der fremkom med det ønske og den henstilling til mig, at jeg sørgede for, at der blev fremsat et lovforslag i denne samling, sådan så vi kunne nå første behandling og vigtigere endnu en teknisk gennemgang og kunne tage hul på de politiske forhandlinger om sagen.

Det er det sidste, som jeg har indfriet, og jeg må naturligvis fremsætte det lovforslag, som regeringen mener er rigtigt, og som jeg kan stå bag, og så meget desto mere som det altså også udspringer af et grundigt og langvarigt forarbejde. Det er herfra, vi starter den videre drøftelse, og jeg håber, at vi kan nå frem til enighed om vedtagelsen af et lovforslag om ikke i denne så i den kommende folketingssamling.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg kan så starte med at konstatere, at justitsministeren ikke er i stand til at nævne et eneste eksempel på, at man forbedrer situationen for den, det går ud over, for hvis det var så godt, som ministeren mener, så havde det sikkert været let at ryste et enkelt eksempel ud af ærmet.

Dernæst vil jeg sige til ministeren, at vi da ikke er utaknemmelige for, at ministeren fremsætter et forslag. Naturligvis er vi da ikke det, for så er der i hvert fald et papir at snakke om, noget at forholde sig til og noget at stille ændringsforslag til. Så risikerer vi ikke, at ministeren siger, at man nu vil stille ændringsforslag til noget, det ikke handler om, sådan som vi var ude for sidst. Så det har vi helt forståelse for, og det er vi helt tilfredse med.

Men det, jeg har knap så meget forståelse for, og det kan jeg så spørge ministeren om nu, er i hvert fald et politisk spørgsmål:

De synspunkter, man gav udtryk for – ganske vist under et andet forslag, og efter ministerens mening havde de heller ikke noget med dette at gøre – var fra en række partier her i salen, og der var specielt to ting ved de nuvæ-